

„Každý deň zomieram“

25

„Od slávy k sláve“

Rozvoj charakteru je vraj tá najdôležitejšia práca, aká bola kedy ľuďom zverená. Nasledujúcu hodinu budeme skúmať svoju výsadu i zodpovednosť pri nadobúdaní charakteru, aký má Kristus. Pripojte sa k nám v tomto pôsobivom cykle osobnej obnovy, keď nás kazateľ Stephen Wallace povedie „Od slávy k sláve“.

Vitajte späť moji priatelia. Práve sme v strede veľmi dôležitej pasáže Písma. Snažíme sa pochopiť, ako môžeme **bojovať a vyhrať dobrý boj viery**, {1 Tim 6,12} proti protichodnému činiteľu – zlu. Proti zlu, ktoré zahŕňa autora zla, satana, ale ten boj je obzvlášť proti vrozenému zlu prirodzeného srdca – nášmu ja – s jeho všetkými vrozenými a pestovanými tendenciami. Ak máme **bojovať dobrý boj viery**, je nevyhnutné, aby sme pochopili, čo je to viera. Nemôžete **bojovať dobrý boj viery**, pokiaľ neviete, čo je viera, a tak sme pracovali na definícii viery, a uvedomili sme si, že viera je neoddeliteľná od Božieho Slova. „**Tak teda viera z počutia a počutie skrze Slovo Božie**,“ {Rim 10,17} a v Slove Božom je životodarná a tvorivá moc. Presne takto vznikol celý vesmír. „**Lebo On povedal, a stalo sa; On rozkázal, a postavilo sa.**“ {Ž 33,9}

Slovo Božie nie je len nejaké obyčajné slovo. A čo musíme robiť my, je počúvať, čo hovorí Božie Slovo, potom uveriť, že Boh má aj moc priviesť do reality to, čo prehlasuje... Po tretie, dať Mu povolenie, aby tak učinil v našich životoch, a potom po štvrté, urobiť čo? Konat' podľa toho Slova, vediac, že ak s Ním budeme spolupracovať, obdržíme Jeho silu, aby sme mohli konať Jeho vôľu.

Teraz, s týmto nahliadnutím, ktoré sme ilustrovali v Abrahámovej skúsenosti, ideme ku konkrétnemu povelu, ktorý nám náš Princ Immanuel dáva v tomto duchovnom boji: „**Nech tedy nekral'uje hriech vo vašom smrteľnom tele...**“ {Rim 6,12} A my sme si už všimli, že s akým slovom sa pôvodne začína tento povel? Slovom „**preto**,“ ktoré signalizuje nejaký záver. A tak sme sa spýtali samých seba, že ak máme – vierou – zdržať naše smrteľné telá od panovania hriechu, kam by sme si mali ísť vypočúť Božie Slovo, vo viere, že On má moc aj uskutočniť to, čo hovorí, a zároveň Mu dať povolenie, aby to, čo hovorí uskutočnil aj v našich životoch? Kam by sme to všetko mali prísť urobiť? Prišli by sme k tomu, čo bolo povedané práve pred slovom „preto“. Dobré? A tak nás to zobralo do **Rimanom 6,1**, a týmito veršami sme sa prepracovali až dole, k vyzývajúcejmu veršu, a tým je **verš 6: „Vediac to, že náš starý človek je spolu ukrižovaný, aby bolo,“** čo? „**zmarené telo hriechu čo do svojej pôsobnosti, aby sme viacej neslúžili hriechu.**“ {verzia NKJV, ktorú S. Wallace cituje, používa slovo „odstránené“} Mimochodom, preklad kráľa Jakuba nám hovorí: „**aby telo hriechu mohlo byť,**“ čo? Má tu niekto v rukách kráľa Jakuba? „**...zničené.**“ Buďte tu opatrní! Obe slová „**odstránené**“ a „**zničené**,“ znejú takmer akoby bol tento „**starý človek**“ históriou, je preč, je odstránený. Už sa kvôli nemu nemusíte sužovať. Je to skutočne to, čo Pavol hovorí? To je otázka, ktorej sa musíme v tomto okamihu venovať.

Ale znova, priatelia moji, **duchovné veci sú len**, aké? **...duchovne rozlíšiteľné.** {1Kor 2,13-14} Takže sa modlite za mňa, a ja sa budem modliť za vás, a modlime sa, aby nás Duch Svätý viedol v tomto veľmi dôležitom štúdiu.

Otec v nebi, aké je dôležité, správne vyčleniť Slovo Pravdy. Prosím Pane, odpusť nám našu náklonnosť byť tak sebastačný, keď prichádza na štúdium Tvojho Slova. Skutočne naliehavo potrebujeme Tvoju pomoc. Nie je možné, aby sme mali život meniace chápanie pravdy, pokiaľ nás Duch Pravdy

nebude viesť a usmerňovať v štúdiu, aby mal každý jednotlivu správne chápanie pravdy. Prosím Pane, riad' svojim Duchom moje myšlienky a slová. Chcem hovoriť pravdu a len pravdu. Tým istým Duchom, ktorý mi umožňuje hlásať pravdu, umožni každému jednému chopiť sa tej pravdy intelektom, objasniť ju citmi a podriaďť sa jej vôľou, aby sme mohli prežiť jej oslobodzujúcu moc v našich životoch. Prosím Otče, vypočuj túto modlitbu, lebo Ťa prosím v Ježišovom mene. Amen.

„...vediac to, že náš starý človek je spolu ukrižovaný, aby bolo zmarené telo hriechu...“ {NJKV hovorí „odstránené“} Znamená to, alebo vyplýva z toho, že pri krste je ten „starý človek“ načisto odstránený? Ak by bol teda načisto odstránený, azda by sa Pavol namáhal varovať nás, iba o šesť veršov ďalej? „**Nech tedy nekral'uje hriech vo vašom smrteľnom tele?**“ {Rim 6,12} To predsa nedáva žiadny zmysel, však? Myslím tým, že keby bol naozaj načisto odstránený pri krste, už by sme sa vôbec nemuseli trápiť tým, aby sme mu bránili v nás vládnuť, však? Takže, čo je to za slovo? Čo to v skutočnosti znamená? Na okraji novej Biblie kráľa Jakuba {NKJV} máme pomôcku. V poznámke na okraji je preklad, ktorý tam dáva miesto výrazu „**odstránené**“, výraz „**vyradené z prevádzky**.“ „**Vyradené**“ z čoho? „**z prevádzky**.“ Moji drahí priatelia, vrelo vám to odporúčam, ako dobrý preklad tohto gréckeho slova. Iné preklady, teraz som zabudol, ktoré to sú, prekladajú toto veľmi jedinečné grécke slovo – Myslím si, že je použité len raz v Novom zákone, a to práve tu. Ostatné preklady to preložili ako „**aby telo hriechu stratilo vládu**“, alebo aby bolo „**vyradené z**“, čoho? „**z prevádzky**.“ Inými slovami, starý človek sa stane bezmocným. Počujem „amen“? {Amen.} Takže už dlhšie nad nami nemôže panovať, jeho moc je mu odobratá, ale nie jeho zostávajúca prítomnosť. Sme v tom všetci zajedno? Jeho vládnuca moc je mu odobratá, ale nie jeho zostávajúca prítomnosť.

Kedy je vôbec táto zostávajúca prítomnosť toho protichodného činiteľa, nazývaného telo zničená? Kedy je odstránená? „**Razom, v okamihu, pri zatrúbení poslednej trúby...**“ {1 Kor 15,51} „**Keď toto porušiteľné oblečie neporušiteľnosť, a toto smrteľné oblečie nesmrteľnosť.**“ {1 Kor 15,54} **Keď bude premenené „telo nášho poníženia, aby bolo súpodobným telu jeho slávy.** {Filip 3,21} Až vtedy – ale nie dovtedy – je tá zostávajúca prítomnosť odstránená. Avšak tá vládnuca moc je odstránená pri krste a ak si chcete ponechať slovo „odstránené“, ako nám to vysvetľuje nová verzia kráľa Jakuba, {NKJV} alebo slovo „zničené“, ako nám to vyjadruje verzia kráľa Jakuba, {KJV} aplikujte to na zostávajúcu moc, a nie na zostávajúcu prítomnosť hriechu. Sme v tom zajedno? Vládnuca moc je odstránená a zničená pri krste. Zostávajúca prítomnosť je odstránená a zničená, kedy? ...pri oslavení. Sme v tom všetci zajedno?

Pozrite moji priatelia... problém hriechu má v skutočnosti tri dimenzie.

Poznačte si to ako okrajovú poznámku. Neskôr sa vám to môže zísť. Takže máme „**požadovaný trest**“ za hriech, „**vládnuca moc**“ hriechu, a po tretie ide o „**zostávajúcu prítomnosť**“ hriechu. V angličtine všetky tri výrazy začínajú písmenami „r“ a „p“ – pre ľahšie zapamätanie. Požadovaný trest, vládnuca moc, zostávajúca prítomnosť.

Taktiež máme tri dimenzie riešenia hriechu. Ako sa volajú? Riešenie požadovaného trestu sa nazýva – **ospravedlnenie**. Riešenie vládnucej moci sa nazýva – **posvätenie**. Riešenie zostávajúcej prítomnosti sa nazýva – **oslavenie**. Sme v tom všetci zajedno? A Boh sa zaoberá tou vládnuťou mocou počas posväcujúceho života, ktorý sa začína – rozhodne len symbolicky – kde? Pri krste. V skutočnosti to začína ešte predtým, pretože my nezomierame hriechu vo vode. My jednoducho nádejne vo vode symbolizujeme to, čo sa stalo v mysli – nádejne.

Mimochodom, služobníčka Božia nám hovorí, že **mnohí z tých čo sú pokrstení, sú pochovaní zaživa.** {6BC 1075.7} Čože sú? **Pochovaní zaživa.** Inými slovami, **starý človek** jednoducho spravil hlboký nádych, ponoril sa a povedal si: „*Správaj sa nenápadne, ved' on len cez to prejde; ona len cez to prejde, len to vydrž!*“ A s uistením že je vzduch čistý, si hriech krátko potom, čo sa on, alebo ona pokrstili opäť nárokuje na trón svojou vlastnou sebeckou cestou. Často to tak býva, však? Teraz prosím

pochopte, že slová „**odstránený**“ alebo „**zničený**“ je vhodné použiť, ak rozumiete tomu, že sa to vzťahuje na vládnucu moc, no nevzťahuje sa to na zostávajúcu prítomnosť a až do oslávenia to odstránené nebude.

A predsa sa tu vynára otázka: Na základe čoho, alebo čím to je, že vládnuca moc vrodeneho zla prirodzeného srdca je zničená a odstránená pri krste? Na základe čoho? Na základe toho, moji drahí priatelia, že máme tú prednosť pokladať ju za, akú? Za mŕtvu. Amen? Pokladáme ju za akú? Za mŕtvu. Počúvajte. Čítajme ďalej 7. verš. **Rimanom 6,7: „Lebo ten, kto zomrel, je už ospravedlnený od hriechu.“** {NJKV hovorí oslobodený} Zaujímavé. Ak ste zomreli, boli ste čo? Ospravedlnení {oslobodení} od hriechu. Vidíte, mŕtvy človek nad vami nemôže vládnuť. **„Mŕtvi nevedia ničoho.“** {Kaz 9,5} Amen? Mŕtvy človek vás nemôže ovládať. **„Lebo ten, kto zomrel, je už ospravedlnený od hriechu. Ale ak sme zomreli s Kristom, veríme, že budeme s Ním aj spolu žiť vďaka, že Kristus vstanúť z mŕtvych už viacej nezomiera. Smrť viacej nepanuje nad ním. Lebo čo zomrel, hriechu zomrel raz navždy...“** {Rim 6,7-9} Koho to zahŕňa? Každú ľudskú bytosť na tvári Zeme. **„Lebo čo zomrel, hriechu zomrel raz navždy, a čo žije, žije Bohu.“** Verš 11. : **„Tak aj vy súdte o sebe,“** čo? **„že ste mŕtvi hriechu, ale živí Bohu,“** kde? **„...v Kristu Ježišovi, v našom Pánovi.“**

Prosím, všimnite si, že máme samých seba pokladať za mŕtvych. Prečo hovorí: **„Súdte o sebe, že ste mŕtvi?“** Pretože je to vierou, a čo je viera? **„Podstatou toho, na čo sa človek nadeje, presvedčením o veciach, ktoré sa nevidia.“** {Žid 11,1} Sledujte ma, prosím. Dokonca aj po krste, ak sa pozrieme do seba, vidíme **starého človeka mŕtveho**? Nevieť ako vy, ale ja určite nie. Vidím starého človeka, ktorý ma sužuje každý deň môjho života. Je mojím najväčším nepriateľom, najväčšou bolesťou. Odtiaľ prichádzajú všetky moje pokušenia. Je kresťan pokúšaný? Áno! Odkiaľ prichádza pokušenie? **Jakub 1,14: „Ale každý je pokúšaný od svojej žiadosti, vylačovaný a vábený.“** To sú tie **žiadosti tela!** {Ef 2,3} Je kresťan pokúšaný? Áno! Vidíte, telo neustále žiada proti Duchu, dokonca aj v znovuzrozenom kresťanovi. Prečo? Pretože telesná prirodzenosť stále zostáva a len s tým sa neuspokojí. Ona chce, čo? Chce vládnuť. Po tom všetkom, čo šla svojou cestou „tolko“ rokov je trochu nešťastná z toho, že bola odmietnutá, však? A chce aby si sa jej oddal ako za „*starých dobrých čias*“. Len do toho ...a tak sa vás neustále snaží dostať, aby ste naplnili jej túžby, aby v dôsledku toho mohla, čo? Vládnuť. Keď sa teda pozrieme do seba, vidíme tohto **starého človeka**, ako nás terorizuje a nezdá sa byť veľmi mŕtvym, však?

Ale moji drahí priatelia, čo je to viera? **„Viera je podstatou toho, na čo sa človek nadeje, presvedčením o veciach, ktoré sa nevidia.“** {Žid 11,1} **„Lebo chodíme,“** čím? **„vierou a nie videním.“** {2Kor 5,7} A čo robí viera? Viera nekoná na základe toho čo vidíme, ale viera koná na základe toho, čo počujeme. Počujem „amen“? {Amen.} **Viera prichádza, čím? Počutím. Počutím čoho? Slova Božieho.** {Rim 10,17} A keď to, čo vidíme je v protiklade s tým, čo počujeme v Slove Božom, ktoré je väčšou realitou, vyššou pravdou, vtedy musíme konať na základe, čoho? Slova Božieho... Počujem „amen“? {Amen.} Takže napriek tomu, čo vidím, mám konať na základe toho, čo počujem a Biblia mi hovorí, že som **v skutočnosti „mŕtvy hriechu“ v Ježišovi Kristovi.** {Rim 6,11} A tak musím konať adekvátne. Amen? {Amen.} Musím **pokladať toho starého človeka za akého? Mŕtveho** a okamžite poslať tie žiadosti, túžby a pokušenia späť do hrobu, odkiaľ vyšli. Amen? {Amen.} Pretože ten človek je mŕtvy ...a ja nie som na prenájom, aby som sa sám dosadil na trón v mojom živote. Sme v tom všetci zajedno?

Brat, sestra, prosím pochopte... Je veľmi dôležité, aby ste to pochopili, ale je oveľa dôležitejšie to aj zažiť. Je oveľa dôležitejšie to aj zažiť. Pozrite... Popracujte tu so mnou. Ak po krste... ak po krste, pokračujeme v plnení žiadostí tela, nechávajúc hriech vládnuť, čo je potom našim problémom? Jedna z dvoch vecí: buď neveríme, že sme skutočne zomreli hriechu v Kristovi a s Kristom, alebo prehlasujeme, že sme skutočne zomreli hriechu v a s Ježišom Kristom, no predsa stále nechávame hriech vládnuť. Musím dôjsť k záveru, že máme veľmi chybnú predstavu vzhľadom na stav mŕtvych. Amen? {To je ono.} Sme veľmi pomýlení vzhľadom na stav mŕtvych. Vidíte prečo je tak dôležité, mať svoju teológiu

správnu? Kedy hovoríme o stave mŕtveho? Vo vašej praktickej kresťanskej skúsenosti? Aká je realita vzhľadom na stav mŕtvych? „**Mŕtvi nevedia ničoho,**“ {Kaz 9,5} a kde si tvoríte svoje poznávanie? V mysli. Takže, ak skutočne **veríte, že váš starý človek je mŕtvy**, potom už vôbec nebudete zmýšľať tak, ako ste predtým zvykli. Amen? Už nebudete zmýšľať tak, ako predtým... nehovoriac o rozprávani a konaní, pretože **mŕtvy predsa nevedia nič**. Ich myseľ už viac nie je funkčná, už viac nepremýšľajú. A keď tie staré, sebecké myšlienky prídu do vášho vedomia, aby ste sa k nim vrátili – čo je to, o čom vlastne pokušenie je, okamžite ich odmietnite a pošlite späť do hrobu, odkiaľ prišli. Takto, moji drahí priatelia, **bojujeme a víťazíme v dobrom boji viery**, {1Tim 6,12} a to sa všetko odohráva, kde? Medzi pravým a ľavým uchom, v súkromí mysle... kde len vy a Boh viete, čo sa deje. Sme v tom všetci zajedno?

Toto je súkromný boj. Je to duchovný boj, je to boj o dobytie mysle. Vierou bránite myšlienkam, oddávať sa **žiadostiam tela**, uchopíte ich a **zajmete v plen do poslušnosti Krista**. {2 Kor 10,5} Vidíte to? To je našim cieľom, či nie? V tomto duchovnom boji, čo je našim cieľom? **Prinášať** čo? ...v **plen každú myšlienku do poslušnosti Krista**, a to robíte **bojovaním a víťazením v dobrom boji viery**.

Teraz si prosím všimnite, hneď po 11. verši, **Rimanom 6,11: „Tak aj vy súdte o sebe, že ste mŕtvi hriechu, ale živí Bohu v Kristu Ježišovi, v našom Pánovi.**“ Aké je ďalšie slovo v 12. verši? „**Nech tedy!**“ {NKJV hovorí: „Preto!“} Preto sa na základe tejto úžasnej prednosti, môžeme pokladať za, akých? ...**skutočne mŕtvych hriechu a živých Bohu v Kristovi Ježišovi**. Na základe Božieho Slova, ktoré vám hovorí že ste zomreli v, a s Ježišom Kristom – a na základe vašej viery, ktorá prijala to Slovo a uverila, že Boh má moc uskutočniť to, čo prehlasuje. Tá viera zároveň dáva Bohu povolenie, aby tak učinil v našom živote, a potom pokračuje v konaní podľa toho slova. Na základe tohto druhu viery, zabránite hriechu vládnuť. Počujem „amen“? {Amen.}

Avšak, prosím brat, sestra, musíte to dotiahnuť do toho štvrtého kroku. Musíte nie len **(1) počúvať Božie Slovo**, nie len **(2) veriť**, že Boh to môže aj uskutočniť, nie len **(3) dať Mu povolenie**, aby tak učinil, ale musíte pokračovať až k čomu? ...ku **(4) konaniu podľa toho**. Musíte pokračovať ku konaniu podľa toho. Musíte, v sile Krista, odmietat tie telesné žiadosti, ktoré neustále mrmlú z hrobu. Posielajte ich späť. Pošlite ich okamžite a dôsledne späť ...**bojovaním dobrého boja viery**. Sme v tom všetci zajedno? Rozumieme, ako to funguje? A znovu. Ako dlho to budeme musieť robiť? **Od kríža po korunu**. {RH, 29. november, 1887, kap.12} Prečo? Pretože, moji drahí priatelia, pokiaľ nezískame tú korunu, nemáme sväté telo. My nemáme sväté telo. Je nesväté a má nesväté túžby. Preto ich musíme neustále odmietat... neustále. **Bojovať dobrý boj viery**.

Dovoľte mi opísať vám to takto. Kresťan žije na prekrytí vekov. Žije v tejto prítomnej dobe a žije v dobe, ktorá prichádza. Pochopte to prosím vás, je to dôležité. Žije v tejto prítomnej dobe, v ktorej sa narodil z tela. „...**čo sa narodilo z tela, je telo,**“ {Ján 3,6} a telom zostane až dokedy? Do oslávenia. Takže táto doba pretrváva od narodenia a dokedy? Do oslávenia. Sledujete to? Teraz, keď sa **narodíme znova**, narodíme sa z Ducha, sme novou bytosťou, „**novým stvorením,**“ {2Kor 5,17} a začíname život v Kristovi, ktorý je aký dlhý? Večný. A tak v určitom slova zmysle, žijeme v dobe, ktorá pomaly prichádza. Sledujete to? Žijeme v dobe, ktorá prichádza, a ako dlho bude tá doba trvať? – Navždy a začína sa v okamihu pravého obrátenia. Dobré? Ale, vidíte, čo to tu máme? Od obrátenia po oslávenie, **od kríža po korunu**, žijeme na prekrytí týchto dvoch dôb. Máme našu telesnú skúsenosť a máme našu duchovnú skúsenosť, a čo prežívame počas týchto rokov? Odporujúce si túžby oboch týchto prirodzeností. **Lebo telo žiada proti Duchu a Duch proti telu, lebo sa to, čo? Lebo to sa jedno druhému po celú dobu protiví**. {Gal 5,17} „Od kríža po korunu“ nám prebieha tento neustály spor. Preto je duchovný boj taký dlhý, ako je dlhá kresťanská skúsenosť na planéte Zem. A ako zabránime hriechu vládnuť? – **bojovaním dobrého boja viery**. **Tým, že budeme pokladať seba za živých v Ježišovi Kristovi a akých? Mŕtvych hriechu**. {Rim 6,11} Pokladáme samých seba za duchovných,

hoci sme stále, akí? Telesní. A **pokladajúc samých seba za duchovných, chodíme podľa Ducha a nie podľa tela.** Sme v tom zajedno?

Ale ak budeme chodiť podľa Ducha, musíme rozmyšľať podľa Ducha. A tak ako sa učíme ovládať naše myšlienky, v moci Ducha Svätého, a odmietame sa oddávať telesným žiadostiam, dokonca aj v ríši našich myšlienok – to nám umožňuje, chodiť podľa Ducha. A práve tu, moji drahí priatelia, sa učíme chodiť cestou, ktorou budeme chodiť navždy, vo veku, ktorý príde. No máme tento spor, pokračujúci až do oslávania. Všimnime si ako o tom, čo som práve opísal, hovorí inšpirácia. **Signs of the Times {Znamenie doby}, 1.októbra 1895: „No hoci sme telesní...“ „Hoci sme,“ akí? „telesní.“** Pozrite, to je realita, ku ktorej je každý z nás prilepený, nakoľko stále žijeme v tejto prítomnej dobe. Dobré? Táto súčasná doba sa ešte neskončila a nebude ukončená až dokedy? Pokiaľ **„toto porušiteľné oblečie neporušiteľnosť, a toto smrteľné oblečie nesmrteľnosť.“ {1 Kor 15,54}** Takže, do toho okamihu sme, akí? Telesní. Dobré? Teraz počúvajte: **„No hoci sme telesní, my sa,“** čo? **„pokladáme...“** My sa čo? **„...pokladáme za skutočne mŕtvych hriechu, ale živých Bohu, prostredníctvom Ježiša Krista nášho Pána.“** To je to, čo robíme vierou. A moji drahí priatelia, tým, že sa to učíme okamih za okamihom, na dennom poriadku, tým v podstate **bojujeme dobrý boj viery.** {1 Tim 6,12} Sme v tom zajedno? Ó, modlím sa, aby to bolo pochopené.

2 Korint'anom 5,7: „Lebo chodíme vierou a nie videním.“ Vy nemôžete, ja nemôžem žiť v tomto živote na základe toho, čo nám hovoria naše zmysly. V tomto živote musíme žiť na základe toho, čo nám hovorí Božie Slovo. Naše zmysly nám povedia, že sme telesní, ale Božie Slovo nám hovorí, že **sme sa narodili z Ducha, a že sme skutočne mŕtvy hriechu, no živí Bohu v Kristovi Ježišovi.** Takže podľa vierou veriť Božiemu Slovu, veriť, že On má moc to aj uskutočniť, dajme Mu povolenie aby tak uskutočnil a potom podľa toho konajme. Amen? Konajme podľa toho, a tým zabránime hriechu vládnúť. Zabránime napĺňaniu jeho žiadostí, kde? V myslia zdržíme sa týchto myšlienok, týchto utekajúcich myšlienok. Zdrapte ich za pačesy. Nedovoľte im oddávať sa žiadostiam tela, dokonca ani v ríši vašich fantázií, a **prived'te ich do podriadenosti Ježišovi tým, že sa budeme skutočne pokladať za mŕtvych hriechu, ale živých Bohu, v Ňom.** Je tak dôležité pochopiť ako to funguje, moji drahí priatelia. Viete, vďaka tomuto môžeme ukrižovať telo s jeho žiadosťami a túžbami. **Galant'anom 5,24,** tam dole pod lekciou 25: **„A tí, ktorí sú Kristovi,“** urobili čo? **„ukrižovali svoje telo s jeho vášňami a žiadosťami.“** Otázka: Urobili to len raz? Ukrižovali ste svoje telo s jeho túžbami a žiadosťami len raz, moji priatelia? Nie. Tisíckrát nie. Ako často to musíte robiť? Denne. Musíte to robiť denne. Pavol v **1.Korint'anom 15,31** hovorí: **„Každý deň,“** čo? **„zomieram.“**

Teraz by ste sa mohli spýtať samých seba: *„Dobré, počkaj chvíľu, ako to, že máme zomierať denne?“* Nuž, moji drahí priatelia, nie je to: *„Raz mŕtvy, navždy mŕtvy,“* však? Prečo? Pretože nie sme skutočne mŕtvy! My sa len **pokladáme za mŕtvych...** Sledujete to? ...a musíme obnovovať naše pokladanie sa – vierou za mŕtvych, každý deň! Takto rastie viera. Nie je to empirická realita, je to duchovná realita. Ten koho vidíme je **starý človek,** ktorý je živý a zdravý a sužuje nás. No my ho musíme každý jeden deň, znova pokladať za mŕtveho, každodenným prijatím Kristovej smrti hriechu, za našu vlastnú. Sme v tom zajedno? Toto je to, čo znamená **byť ukrižovaný s Kristom.** {Gal 2,20} **Pokladáme samých seba, ako za tých, ktorí umreli s Kristom na Jeho kríži.**

Youth's Instructor, 22. december 1886: Toto vysvetľuje, ako máme ukrižovať telo s jeho túžbami a žiadosťami, a čo to zahŕňa. **„Kresťanský boj nie je hra; neangažujeme sa v predstieraných bojoch, nebojujeme ako čo by sme bili do povetria...“ {1 Kor 9,26}** Cituje tu Pavla. **„Je tu neustále udržiavaný boj proti zlu a sklonom našich vlastných prirodzených srdc. Nesmieme si vyberať nám najsympatickejšiu prácu. Pretože sme Kristovými vojakmi, pod Jeho disciplínou, nemáme študovať náš vlastný pôžitok. V bojoch Pána musíme bojovať statočne. Máme premôcť nepriateľov, ktorí by inak získali kontrolu nad všetkými našimi silami. Svojvôľa v nás musí zomrieť a jedine Kristova vôľa má byť poslúchaná. Vojak Kristovej armády sa musí naučiť**

pretrpieť ťažkosti, zaprieť samého seba, vziať svoj kríž a nasledovať svojho Kapitána tam, kam ho povedie. Je potrebné vykonať mnoho vecí, ktoré sú ľudskej prirodzenosti ťažké, a bolestivé telu a krvi. Táto práca seba - podrobovania si vyžaduje odhodlané, nepretržité úsilie. Bojovaním dobrého boja viery a získavaním vzácnych víťazstiev, sa zameriavame na udržanie si večného života. Tento boj si vyžaduje najhúževnatejšie úsilie, uplatnenie všetkých našich síl. Máme ukrižovať telo s jeho náklonnosťami a zvodmi.“ Toto je pozoruhodné zhrnutie tohto dobrého boja viery moji priatelia, a čo si to vyžaduje? **Horlivé, nepretržité, odhodlané úsilie.** Toto je vážna záležitosť bratia a sestry, a jedine tým, že sa budeme učiť podľa toho aj konať, nám bude umožnené poslúchať Kristov príkaz. A čo nám káže robiť v **Matúšovi 16,24**? „Vtedy povedal Ježiš svojim učeníkom: **„Ak chce niekto prísť za mnou, nech,**“ čo? **„zaprie sám seba,**“ ako? **„a vezme svoj kríž,**“ a potom, čo? **„ide za mnou!**“

Popracujte na tom so mnou. Prosím, všimnite si a uvedomte si, že ak sa vôbec máme dostať do Kráľovstva, musíme nasledovať Krista, správne? On je tam a ak sa tam máme dostať, musíme Ho nasledovať. No prosím, uvedomte si, že sme od prirodzenia vedení opačným smerom, či nie sme? Naše ja je skalopevne rozhodnuté zničiť sa skrze pôžitkárstvo. Preto ak máme nasledovať Krista a mať večný život, musíme zaprieť naše ja. Nie je to to, čo nám On hovorí, aby sme robili? **„Ak chce niekto prísť za mnou, nech,**“ čo? **„zaprie sám seba.**“ Dobre Pane, ale ako? Ako máme zaprieť naše ja? On nám hovorí **„a vezme svoj kríž.**“ Vidíte v tom tú pravdu? Jedine ako môžeme zaprieť naše ja? Pokladaním sa za, akých? Ukrižovaných s Kristom. To znamená vziať svoj kríž.

Viete, pamätám sa, že pred niekoľkými rokmi, som bol s jedným mladým evanjelizačným tímom – bolo to už dávno. Išli sme sa poprechádzať po pláži na Floride a svedčili sme. Všimol som si, že tam bol mladý muž, ktorý schádzal dole na pláž, s obrovským dreveným krížom na svojom ramene. V skutočnosti, bol to celkom dômyselný mladý muž, a tak aby si trochu uľahčil prenos nákladu, na spodok kríža si priskrutkoval kolieskové korčule a chodil s tým po pláži. Samozrejme, získal si moju zvedavosť, a som si istý, že to urobil zámerne. Prišiel som k nemu a spýtal som sa ho, načo to robíš? ...a on odpovedal, citujúc písmo: *„Ježiš hovorí, aby sme zapreli samy seba, vzali svoj kríž a nasledovali ho.“* Nemal som už čas ďalej skúmať, či vôbec premýšľal, alebo nepremýšľal o tom, či skutočne robí to, čo mu Ježiš prikázal robiť. Dúfam že to bol len trik, ako dostať ľudí do rozhovoru. No moji milí priatelia, prosím pochopte, že nesenie svojho kríža a nasledovanie Ježiša je *„duchovný kríž,*“ a to si vyžaduje, aby sme sa **pokladali za ukrižovaných s Kristom.** Takto máme vziať svoj kríž, a takto máme zaprieť naše ja. A vy musíte zaprieť svoje ja a vziať svoj kríž, ak máte nasledovať Krista. Žiadne možnosti, žiadne alternatívy, je to direktívne a absolútne nevyhnutné.

Testimonies {Svedectvá}, zv. 2., str. 651: „Sebazaprenie a kríž.“ Prosím pochopte, čo znamená ten kríž, ktorý musíme vziať. Milujem túto myšlienku. **„Sebazaprenie a kríž leží priamo na ceste každého Kristovho nasledovníka. Kríž je to, čo križuje prirodzené záľuby a vôľu.“** Veľmi zaujímavé, čo je teda kríž? Kríž je to, **„čo križuje prirodzené záľuby a vôľu.“** Inými slovami prirodzené záľuby, čo je to? Sú to chute a vášne **starého človeka,** telesnej prirodzenosti. A ten **starý človek** má svoju vlastnú vôľu, či nie? Takže, keď sa **ženieme za cieľom, {Filip 3,14} v snahe vojst' tesnou bránou, {Luk 13,24}** a zostať na priamej a úzkej ceste, vynorí sa nám veľa takých situácií, kde to, čo si od nás Boh pýta, čo si od nás vyžaduje, čo nám prikazuje, je v rozpore s tým, po čom prirodzene túžime. V skutočnosti, vždy to tak bude, či nie? Čo je telo? **Neustála žiadostivosť proti Duchu a Ducha proti telu, a tie sú vždy, aké? V rozpore jedna s druhou. {Gal 5,17}** Takže čo sme dostali, keď toto nastane? Keď to, čo od nás Boh vyžaduje je v rozpore s tým, čo od prirodzenosti chceme? Čo je to? Je to kríž, je to kríž.

Teraz, čo máme v tomto bode robiť? Čo môžeme urobiť v tomto bode? Dobre, sú len dve voľby. Pochopte prosím, že sú len dve voľby. Aké? Buď sa oddáme nášmu ja, poprieme Krista a **znova Ho ukrižujeme {Žid 6,6},** alebo čo? ...zaprieme samých seba ukrižovaním **starého človeka,**

prostredníctvom vierou prijatej Kristovej smrti, za našu vlastnú. Takto si berieme svoj kríž a ženieme sa za cieľom. Ó, priatelia moji, prosím, zvolte si ukrižovanie vášho ja. Amen? {Amen.} A prideme my vôbec do bodu, kde budeme tak posvätení, že už viac nebudeme mať telesnú prirodzenosť, toho starého človeka, ktorý musí byť ukrižovaný? Prideme? Nie, môj brat a sestra, neprídeme. Prosím, pochopte to. Neprídeme.

Apoštol Pavel, zrelý kresťan, Boží muž, čo priznal? Čo on sám vyznal? **1. Korint'anom 15,31: „Každý deň,“** čo? **„zomieram, na vašu chválu, bratia, ktorú mám v Kristu Ježišovi, v našom Pánovi!“** **„Každý deň zomieram?“** Apoštol Pavol musel denne zomrieť svojim prirodzeným záľubám a vôli, svojmu starému človeku, svojej telesnej prirodzenosti – denne to musel urobiť. Všimnite si, aký náhľad nám dáva inšpirácia k tomu, čo mal Pavol na mysli, keď povedal: **„Každý deň zomieram.“** **Ministry of Healing, str. 452: „Život apoštola Pavla bol neustálym bojom so svojim ja.“** Život apoštola Pavla! Nehovoríme o Saulovi z Tarzu, hovoríme o znovuzrozenom, obrátenom, zreлом, Božom mužovi, apoštolovi Pavlovi. **„Život apoštola Pavla bol,“** čím? **„neustálym bojom so svojim ja.“** **Povedal: „Každý deň,“ čo? „Každý deň zomieram.“ 1. Korint'anom 15,31** Čo tým myslel? **„Jeho prirodzená vôľa a túžby boli každý deň v rozpore s jeho službou a vôľou Božou.“** **Skutočne? Pavol? Apoštol? „Jeho prirodzená vôľa a túžby boli každý deň v rozpore s jeho službou a vôľou Božou.“** Znamenalo to, že nebol obrátený? Ó, nie moji priatelia, tisíc krát nie. Všimnite si nasledovnú vetu. Toto je to, čo ho obrátilo. **„Jeho prirodzená vôľa a túžby boli každý deň v rozpore s jeho službou a vôľou Božou. Miesto nasledovania svojich záľub, činil Božiu vôľu a to ukrižovaním svojej prirodzenosti.“** Počujem „amen“? {Amen.} Inými slovami, hoci mal stále telesnú prirodzenosť, nedovolil, aby tá telesná prirodzenosť mala jeho. Zostala, to áno, ale odmietol ju nechať vládnuť. Ako? Tým, že sa rozhodol **bojovať dobrý boj viery.** Rozhodol sa **pokladať ju za mŕtvu a seba za živého Bohu, v Ježišovi Kristovi,** a takto veriac, teda s takouto vierou bojoval a úspešne víťazil **v tom dobrom boji viery.** A bol si vážne vedomý, že to musel urobiť, a musel byť neustále na stráži, aby nestratil svoje vlastné, osobné spasenie.

Pozrite, dokonca pre apoštola Pavla bola reálna tá možnosť, žeby prišiel o večný život. Sám o tom hovorí. **1. Korint'anom 9,27: „Ale do tvári bijem svoje telo a podmaňujem ho, aby som snád' iným kázuc nebol sám taký, ktorý sa,“** čo? **„nedokázal.“** Apoštol Pavol, moji drahí priatelia! Veľkosť tohto zreleho Kresťana, bola neustále zaujatá možnosťou, že by ten starý človek, ktorý bol stále v ňom, mohol nakoniec opäť získať vládu, a keby sa to stalo, stratil by svoje spasenie. Keď sa tým Pavol zaoberal, nemyslíte si, že by sme sa mali aj my? Vypočujte si tento citát, **This Day with God, str. 277: „Pavol bol v takom neustálom strachu, aby ho jeho zlé sklony nepremohli, že neustále bojoval s tvrdým odporom, s nedisciplinovanými chuťami a vášňami. Keď sa tento veľký apoštol strachoval, kvôli zreteľu svojich slabostí, kto má potom právo, cítiť sa sebavedomo a chválenkársky? Vo chvíli, keď sa začíname cítiť sebestačne a sebaisto, nachádzame sa v nebezpečenstve hanebného zlyhania.“** Ó, brat a sestra, prosím pochopte, že sa tiež môžeme ľahko stať diskvalifikovanými, ak zlyháme v neustálom **boji a víťazstve dobrého boja viery.** Znovu vás vyzývam so slovami Pavla, **2. Korint'anom 13,5: „Sami seba skúmajte sa, či ste vo viere,“** či **bojujete dobrý boj viery. „Seba skúšajte. Alebo či sami seba neznáte, že Ježiš Kristus je vo vás? – iba ak by ste sa boli,“** čo? **„nedokázali.“**

A drahí priatelia Laodicejčania, dôvodom, prečo vás musím opäť vyzvať vzhľadom k tomuto je, že sme v hroznom sebaklame. Pretože sa nám podarilo prestať v oddávaní sa telesným žiadostiam, na úrovni správania. Pretože sa nám so sebeckou motiváciou, podarilo udržať si **formu zbožnosti, {2Tim 3,5}** a udržať si naše správanie v zhode s **literou zákona. {Rim 7,6}** Zmätli sme samy seba v myslení, že sme niečím, čím nie sme. Preto musíme čo? Skúmať sa, testovať sa, a pýtať sa samých seba: **„Bojujem a víťazím v duchovnom boji – v boji o ovládnutie mysle, o víťazstvo nad pokušením, tu hore?“** Počujete, k čomu vás vyzývam, moji drahí priatelia? Je to s vašou dušou v poriadku? Bojuješ a víťaziš v boji, ktorý musí vybojovať každý Kresťan – v boji mysle? **Prinášaš dôkladnejšie v plen každú myseľ do**

poslušnosti Krista? {2 Kor 10,5} Skúmajte prosím vás, či ste vo viere. Skúmajte, aby ste neboli diskvalifikovaní. {2 Kor 13,5}

Takže, nevyhnutnosť denného zomierania svojmu ja, je presne dôvodom, počúvajte ma, to je presne tým dôvodom, prečo tak málo – tak veľmi, veľmi málo – ľudí je na tej rovnej, úzkej ceste, ktorá vedie do kráľovstva, a väčšina z nás je mimo tej cesty, v priekopách. Ó, priatelia moji, **Matúš 7,14: „Lebo je tesná brána a úzka cesta, ktorá vedie do života, a málo je tých, ktorí ju,“ čo? „nachádzajú.“ „Málo je tých, ktorí ju nachádzajú.“** Prečo tak málo? Pretože jediný spôsob ako môžete zostať na úzkej a priamej ceste, je zapretím svojho ja, zobratím svojho kríža a nasledovaním Ježiša. Nie je žiadny iný spôsob, a my sme tak náchylní k oddávaniu sa svojmu ja, však? Áno. Buď sa oddávame nášmu sklonu seba-oslávaniu, ktorý nás dostane mimo, do priekopy legalizmu, alebo sa oddávame nášmu sklonu seba-uspokojeniu, ktoré nás tiež dostane mimo, do priekopy lacnej milosti. Bože, pomôž nám naučiť sa zaprieť naše ja, vzatím nášho kríža, a zostať na priamej a úzkej ceste. Počujem „amen“? {Amen.}

Testimonies {Svedectvá}, zv. 2, str. 687: „Nastane konflikt medzi ich vlastným ja a Božou milosťou. Vlastné ja sa bude snažiť prevládať a bude odporovať práci, ktorá privádza život a myšlienky, vôľu a záľuby...“ Čo počujete? Život a myšlienky, vôľu a záľuby, čo počujete? „Charakter.“ „Vlastné ja sa bude snažiť prevládať a bude odporovať práci, ktorá privádza život a myšlienky, vôľu a záľuby do podrobenia sa vôli Kristovej. Sebazaprenie a kríž doprevádza všetkých na ceste k životu večnému, a kvôli tomu je, málo tých, ktorí ju nachádzajú.“ {Mat 7,14} Vidíte, moji drahí priatelia, práve preto **bez nosenia kríža, nebude nosená žiadna koruna, {3T str.67, č.1}** a len veľmi málo ľudí nakoniec tú korunu poniesie. Nie sú ochotní niesť kríž. Prosím, prosím uvedomte si, že ak chcete nosiť korunu, musíte byť ochotný, čo? Nieť aj kríž. Inej cesty niet.

No chcem vás povzbudiť, moji drahí priatelia, a prosím vás, pochopte, že najlepšou cestou ako vás pripraviť na slávu nosenia koruny, je trápenie, ktoré prináša nosenie kríža. Je to veľmi dôležitý koncept a chcem ho rozvinúť, ale neviem, či ešte máme dnes večer čas. Budeme to musieť urobiť zajtra večer. Ale prosím, ak ste niekedy v pokušení zloštiť sa nad faktom, že nosenie kríža je nevyhnutné, v rámci nosenia koruny nesmrteľnosti, neporušenosti... Ak ste niekedy zvädzaní k pohoršeniu sa nad tým, že nosenie kríža je nevyhnutné, ak chceme prežiť spasenie, prosím, dobre zvážte, čo urobil Kristus, aby nám spasenie poskytol. Niesol kríž On? Ó, moji drahí priatelia, ubezpečujem vás, že utrpenie, ktorým si prešiel On – nesením kríža, nekonečne prevyšuje akékoľvek utrpenie, ktoré kedy prežijeme my, nesením kríža. Nekonečne prevyšuje. **Testimonies {Svedectvá}, zv.3, str. 481: „Kristus obetoval pre človeka všetko, aby mu umožnil získať nebesia. Teraz je to na padlom človeku, aby preukázal, čo je ochotný obetovať zo svojej strany kvôli Kristovi, aby mohol získať nesmrteľnú slávu. Tí, ktorí si uvedomujú aspoň čo to z veľkoleposti spasenia a jeho cenu, nikdy nebudú reptáť že ich sejbá musí byť v slzách, a že vnútorné boje a sebazaprenie sú kresťanovým podielom v tomto živote. Podmienky spásy pre človeka ustanovuje Boh. Seba-pokorenie a nesenie kríža sú zaopatrenia, ktorými kajúcny hriešnik môže nájsť pokoj a útechu. Predstava, že Ježiš sa podrobil poníženiu a obeti, aké človek nikdy nebude povolaný znášať, by mala umlčať každý reptajúci hlas.“** Počujem „amen“? {Amen.} Brat, sestra, prosím, nerozhorčujte sa nad faktom, že musíte trpieť nesením kríža, aby ste mali večný život. Ježiš Kristus nekonečne trpel, aby vám umožnil mať večný život.

Chcem vás povzbudiť, aby ste neboli len ochotný niesť kríž, ale chcem, aby ste sa naučili radovať z tej prednosti, že tak robíte. Ja viem, že je to vyzývajúce, no prosím uvedomte si, že sa to dá. Dá sa to. Skutočne môžeme prísť do bodu, kde si uvedomíme, že nosenie kríža je pravdepodobne tým najväčším pozhnaním, ktoré nám Boh mohol dať. Prečo? Prečo? Moji drahí priatelia, presne preto, že je to jedine utrpenie z nosenia kríža, ktorým si rozvíjame charakter, a vďaka ktorému môžeme byť poverení večným životom. Prosím, pochopte to. Vždy som si myslel, že by bolo od Boha oveľa lepšie, keby v bode obrátenia, zničil moju telesnú prirodzenosť, a žeby pri krste bol ten **starý človek** úplne zničený,

odstránený. Ale keď som lepšie začal rozumieť týmto veciam, uvedomil som si, že na strane Boha je nekonečná múdrosť, ktorá rozhodla, že to takto robiť nebude. On sa radšej rozhodol, nechať toho **starého človeka** prebývať v každom kresťanovi, no zároveň tak vyžaduje od každého kresťana, aby zaprel svoje ja. Prečo? Prečo je to skutočne rozumná vec, ktorú Boh učinil? A prečo je pre nás požehnaním? Pretože, moji drahí priatelia, kedykoľvek sa pre lásku Kristovu rozhodneme zaprieť naše ja, čo robíme pre náš charakter? Rozvíjame v sebe milujúci charakter, aký má Kristus. Čo je podstatou Kristovho charakteru? Je to sebaobetujúca, sebazapierajúca láska. A tak kedykoľvek si volíme, pre lásku Kristovu, zaprieť naše ja, nesmierne nám to pomáha v rozvíjaní charakteru, aký má Kristus. Rozumiete tomu? Všetci tomu rozumiete? Potom trvám na tom, že nie je lepší spôsob, ktorý by Boh mohol naplánovať, aby nás pripravil na slávu nosenia koruny, než požadovať denné znášanie útrap kríža. Čo je to sláva? Je to charakter, a bez utrpenia nie je žiadna sláva.

V Písme, v celom Písme je priame spojenie a vzťah medzi utrpením a slávou. Pozrime sa napríklad na **Rimanom 8,16**: „**Sám ten Duch spolu svedčí s naším duchom, že sme deťmi Božími. A jestli deťmi, tedy aj dedičmi, dedičmi Božími a spoludedičmi Kristovými; akže spolu,**“ čo? „**trpíme, aby sme aj spolu boli,**“ čo? „**oslávení.**“ Chcete byť oslávení s Kristom? Čo potom musíte byť ochotní urobiť? Trpieť s Kristom! **Verš 18**: „**Lebo tak súdim, že utrpenia terajšieho času nie sú hodny, aby boli prirovnané k budúcej sláve, ktorá má byť zjavená na nás.**“ Amen? Prosím, nestrácajte perspektívu, moji drahí priatelia. Utrpenie z nosenia kríža nie je hodné toho, aby bolo porovnávané so slávou nosenia koruny. V skutočnosti, čo hovorí Pavol v **2. Korint’anom 4,17**? „**Lebo terajšie kratučké ľahké nášho súženia, nám pôsobí prenesmierne veľkú večnú tiaž slávy.**“ Dokonca aj keby sme mali trpieť každý deň nášho bežného života, nebolo by to hodné porovnávať so slávou večnosti. Amen? {Amen.} Takže vás prosím, nebuďte len ochotní niesť ten kríž, ale sa tešte z tej prednosti a požehnanie že ho môžete niesť. **Spôsobí vám to prenesmierne „veľkú večnú tiaž slávy“.** Postavme sa k modlitbe, dobre?

Otec v nebesiach, veľmi Ti ďakujem za Tvoju nekonečnú múdrosť v pláne spasenia, a ďakujem Ti, že si pre nás urobil nevyhnutným každý deň, pre lásku Kristovu, zaprieť naše ja, vzatím svojho kríža a nasledovaním Jeho. A ďakujem Ti, že zakaždým, keď si volíme to urobiť, rozvíjame tým Jeho charakter. Otec, prosím Ťa pomôž nám nestratiť perspektívu. Pomôž nám uvedomiť si, že útrapy nosenia kríža, nie sú hodné porovnania so slávou nosenia koruny. V porovnaní s večnosťou, to potrvá len chvíľku. A prosím Pane, pomôž nám ten kríž nikdy nezložiť, až pokiaľ ho nezameníme za korunu. Toto je našou modlitbou, v Ježišovom mene. Amen.